

"Is deze Tour wel zo stoer? (2007)"

Dansende, ronddraaiende pendalen op van die dunne bandjes die drie weken lang door een fraai frans landschap koersen.

Het peleton rijdt over vlakke brede wegen. Door dorpjes, langs bossen en afgronden, steunend en met afzien de alpen en pyreneeën in. De toppers dansen door bosjes mensen heen en de helikopter volgt het lange lint van renners die snel en sierlijk door de bochten kronkelen en hun weg vind naar beneden.

Nog een kilometer voor de aankomst.

De onrust in het peleton is compleet.

Het tempo bereikt zijn top maar er wordt vooral gezocht naar posities en de sprinters houden elkaar nauwlettend in de gaten. Wie voert er de aanval?

Nog honderd meter voor de finish. De sprint is in volle gang en zo breed de weg is zo breed denderd het peleton richting de eindstreep. De winnaar weet dat hij wint, ook al moet een foto de jury en het publiek ervan overtuigen.

De ettape is voorbij.

Een winnaar is bekend.

De truien zijn verdeeld en hoewel de doping zich als kameleon in het peleton schuil hield, bekent hij na de finish kleur. Hij overmeestert daarmee de media en zijn publiek.

Zij kunnen zich er niet meer van ontdoen.

..Hysterie..

Bloedtransfusies..

Epo, testosteron.

Dokters in Italië, teleurstelling en afstraffing.

Er wordt kogelhard gelogen en daarna weggelopen.

Fans van sommige renners voelen zich genaaid. Fans van de Tour relativeren.

Fans van de Raboploeg dienen hun renners met medelij.

Want wat was het zo dichtbij, de gele trui tot in Parijs.

...

Het Iraakse nationale voetbalelftal wint zeer verassend de Azie-cup.

Voor de irakse terrorist is dat een mooie aangelegenheid om eens het dynamietvest aan te trekken en een portie schade aan te richten tussen de juichende menigte in Bagdad.

